

paa Skibsfart og Handel. Kommissionen foreslaar, at vi skulle se at faa danske Mænd derover. Det gælder da om at gøre Livet og Haandteringerne derovre saa billige og lette som muligt, men de Forslag, der ligge her, gaa jo ud paa en høj Told og der er Forslag til Næringskat. Kommissionen siger at for at fremme Jordbruget for de mindre besiddende derovre, maa de have Adgang til at faa Heste, men samtidig foreslaar den en Hesteskat. Fiskeriet skal udvikles, men Kommissionen foreslaar en Baadeskat, kort sagt Skat paa alt Næringsliv. Ja, man gaar saa vidt i sine Forslag, at uagtet man vil have, at de skulle dyrke Sukkerrør som det vigtigste Produkt for Øerne, bliver en Mand, der lægger sig efter at dyrke Sukkerrør i Stedet for at lade Jorden ligge i Øde, efterhaanden sat højere i Skat. Det er muligt, at det kan gøres paa den Maade — Kommissionen har jo arbejdet med stor Interesse og stor Ihærdighed — men jeg tilstaa, det er mig umuligt at se, at det Resultat, den kommer til, kan føre til at fremhjelpe Øerne eller lette Byrderne for Moderlandet. Det er betydelige Udgifter, der vedblivende fordres, og der vil straks fordres betydelig Kapital til Havnenes Udvidelse. Der er Tale om en Jernbane paa St. Croix, om en Kaserne paa Kingsey. Der skal bygges store, kostbare Skoler, kort sagt, der er en Mængde øjeblikkelige Udgifter, et Budget, som jeg ikke kan indse paa nogen mulig Maade kan lette Adgangen til og fremme Erhvervslivet. Mellem de skandaløse Ting, som Kommissionen oplyser, er der ogsaa det, at Ejendommene ingen Grænser have, de vide slet ikke, hvor deres Ejendomme ligge. Ejendommene have Nummer, men det kan godt være, at Nummeret er galt, og at man udsteder Skøde paa nogle andre Lodder, men siger, at man kender ikke Nummeret. Befolkningen er gaaet tilbage i den sidste Menneskealder, og det oplyses, at det ikke er saa underligt, idet de fleste af Mødrene ere ugifte og kvæle Børnene, for at de ikke skulle falde Barnefaderen til Ulejlighed. Dette er foretaget, uden at Guvernøren, der sidder derovre, rører sig af Pletten. Alle disse Højreregeringer og militære Guvernører have ikke haft Spor af Interesse for Erhvervslivet eller taget sig noget for, der angaar det sociale og aandelige Omraade.

Trods det omhyggelige Arbejde, som Kommissionen har foretaget og de indgaaende Forslag, som ere fremkomne, skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det maa være højst vanskeligt for os og

den højtærede Minister at danne sig en begrundet Mening om Forholdene. Kommissionen er gaaet saa vidt, at den har holdt 3 Møder om Dagen i det varme Klima, og det maa man anerkende er meget ihærdig gjort. Men jeg vilde have ønsket, at de hellere havde holdt lidt færre Møder og arbejdet lidt mindre haardt, men saa var taget ud til nogle Middagsgilder rundt omkring. Derved vilde den være kommen Befolkningen bedre i Tale, hvis den successivt havde meldt sig som Gæst hos forskellige. Jeg savner her Oplysninger om, hvad Befolkningen mener, jeg savner Samtaler med Befolkningen. Jeg ser ikke, at Kommissionen er gaaet rundt til Husmændene paa Landet og har talt med hver enkelt. En engelsk og en amerikansk Kommission havde kaldt Folk for sig enkeltvis og talt med dem og hørt deres Mening. De havde taget af de forskellige Samfundsklasser Folk, der kunde have noget at oplyse. Jeg savner Oplysning om, hvad Kommissionen har set i de Huse paa Landet, den har besøgt. Jeg savner Oplysning om, hvorfor Statsplantagerne ere saa elendige, hvorfor de give saa stort Underskud. Jeg savner Oplysning om, hvorfor man, naar man udstykker Statsplantagerne, ikke forlanger, at der skal bygges paa Lodden. Den, der køber en Husmandslod, bygger nemlig inde i Byen. Jeg savner Oplysninger om, hvorledes Forholdet er imellem de forskellige Racer, hvide, sorte og kulørte, hvorledes Familielivet er derovre, saavel mellem de velstaaende som de mindre bemidlede. I en af Adresserne til Kommissionen fremsættes Ønsket om periodiske Kommissioner, men som da skulde rundt til alle, se efter i hvert Hus, hvorledes man har det. Kommissionen anbefaler Udstykning, og det har vi ogsaa herhjemme gjort i tidligere Tid; det siges, at Husmanden bør dyrke Sukker, og det næves, at han kan med stor Fordel selv lave Sukker deraf. Men han er dog tyungen til — saa vidt jeg kan forstaa — at gaa til Sukkerfabrikken, hvor han faar mindre for det. Det er saadant et mærkeligt Forhold, som jeg savner Oplysning om. Endelig savner jeg et Kort over Øerne. Der er Kort over St. Thomas' Havn og Kort over St. Croix med Angivelse af, hvor der findes spedalske. Men det interesserer mig ikke saa meget, jeg vilde hellere have at vide, hvor Plantagerne ligge, der vises ikke, hvor Jernbanen skal gaa, hvor den ny Sukkerfabrik, som foreslaas paa Østsiden, skal ligge. Det havde ikke været saa kostbart at lade dette Kort over Øerne følge med. Vi kan